

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ

ΗΤΟΙ

Αί υπεθέσεις τῶν μελοδραμάτων τῶν
μεταφρασθέντων παρὰ τοῦ Ἰταλικοῦ θιάσου
ἐν μεταφράσει.

LA BOHEME

Μελόδραμα εἰς πράξεις τέσσαρας ὑπὸ τοῦ
Μουσικοδιδασκάλου
ΙΑΚΩΒΟΥ ΒΟΥΤΣΙΝΗ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΑΡΕΘΟΥΣΗΣ»
ΓΕΩΡ. Χ. ΠΕΡΓΑΜΑΝΗ
ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ
1899

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΡΟΔΟΛΦΟΣ

ΓΣΙΑΩΡΟΣ

ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ

ΚΟΛΙΝΗΣ

ΜΠΕΝΟΥΓΑΣ

ΙΑΚΩΒΟΣ ΠΟΥΤΣΙΝΗΣ

ΠΑΡΠΙΝΙΟΝ

ΜΙΜΗ

ΜΟΥΖΕΤΑ

Ποιητής

Μουσικός

Ζωγράφος

Φιλόσοφος

Γέρων ἰδοκτῆτης

Γέρων τοκογλύφος

Παιγνιδιοπώλης

Ἄνθοπώλης

Γυνὴ Φιλᾶρεσκος

Χωρικοί, Χωρικοί, Στρατιῶται, Τελωνοφύλακες,
Μουσικοί, Παιδιά, Λαὸς

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΠΡΑΞΙΣ Α'.

Δωμάτιον τοῦ Ροδόλφου

Ὁ Ροδόλφος καθήμενος μετὰ τὸν Μάρκελλον ὁ μὲν γράφων ποιήματα ὁ δὲ ζωγραφίζων εἰκόνα τινα, σκεπτόμενοι τὴν πενιάν τους ὅπου δὲν ἔχουν οὔτε δύο καυσόξυλα νὰ θέσουν εἰς τὴν φωτίαν διὰ νὰ ζεσταθοῦν, ὅπου ὑποφέρουν ἀπὸ τὸ ψῦχος. Ὁ Ροδόλφος ἐρευνητῶν εὐρίσκει διάφορα τοιήματα πεπαλαιωμένα καὶ τὰ θέτη εἰς τὴν Θερμάστραν. Εἰσερχόμενος ὁ Ἰσίδωρος μετὰ τοῦ Κολίνου ὅπως χαρὰ λέγει θάρρος, οἰκονόμισα μερικά χρήματα καὶ ἡγόρασα ὀλίγη τροφήν διὰ νὰ προγευματίσωμεν ὅπου καὶ ἐκτελοῦν τὴν αὐτὴν στιγμὴν, κρούεται ἡ θύρα καὶ εἰσέρχεται ὁ γέρον Μπενουάς ὁ ἰδιοκτήτης ζητῶν τὸ ἐνοίκιόν του, ὅλοι τὸν δέχονται ἐν εὐθυμίᾳ προσφέροντες ποτήριον οἴνου λέγοντες νὰ καθίσῃ πλησίον των νὰ συνδιασκεδάσωσι, ἀλλ' αὐτὸς τοὺς εὐχαριστεῖ λέγων ὅτι ἦλθε διὰ τὸ ἐνοίκιόν του διότι παρήλαθεν ἡ προθεσμία· αὐτοὶ τοῦ ὑπόσχονται ὅτι θὰ τὸν πληρώσουν μετὰ πρώτην εὐκαιρίαν, αὐτὸς δὲ ἐπιμένει σήμερον· ἔθεν ἀναγκάζονται νὰ τὸν διώξωσι κακῶς ἔχοντες, τότε συμφωνοῦν ὅλοι νὰ ὑπάγωσι νὰ διασκεδάσωσι εἰς τὴν πανηγυρίαν, ὁ Ροδόλφος τοὺς λέγει νὰ τὸν περιμένωσι κατωθεν τῆς οἰκίας· διότι ἔχει νὰ τελειώσῃ τὸ ποίημά του, ἔθεν αὐτοὶ ἀναχωροῦσιν ἄδοντες, ὁ Ροδόλφος ἐξακολουθεῖ τὴν ἐργασίαν του ὅπου ἀκούει νὰ κρούωσι τὴν θύραν καὶ ἀνοίγων πα-

ρουσιαζεται ἡ νέα ἀνοπῶλις Μιμῆ ἣτις παρακαλεῖ τὸν Ροδόλφον τρέμουσα ἐκ τοῦ ψύχους νὰ τῆς δώσῃ τὴν ἄδειαν νὰ ἀνάψῃ τὸ κηροπήγιόν της διότι ὁ ἄνεμος τῆς τὸ ἔσβυσε, ἣτις κατῶκει παραπλεύρως τοῦ δωματίου τοῦ Ροδόλφου, ὅπου αὐτὸς τὴν παρακαλεῖ νὰ καθίσῃ οὔσα ἀδύνατος, αὕτη δὲ καθημένη λυποθυμεῖ, ὁ Ροδόλφος μὴ γνωρίζων τί νὰ πράξῃ τῆς προσφέρει ποτήριον οἴνου καὶ συνέρχεται, ἀνάπτει τὸ κηροπήγιόν της καὶ ἀναχωρεῖ, συγχρόνως ἐπιστρέφουσα ζητεῖ τὸ κλειδίον τῆς θύρας τὸ ὁποῖον εἶχε πέσει ἐκ τῆς χειρὸς της ὅταν ἐλειποθύμησεν· ὁ Ροδόλφος λαμβάνει τὸ κηροπήγιον διὰ νὰ τὸ εὔρῃ καὶ ὁ εἰσερχόμενος ἄνεμος ἐκ τῆς θύρας σβένει τὰ κηροπήγια καὶ μένουσι ἀμρότεροι ἐν τῷ σκότει γονυπετοῦσιν συγχρόνως καὶ οἱ δύο πρὸς εὔρεσιν τοῦ κλειθροῦ, καίτοι· σκότος ἐν τῷ ἀνευρίσκει ὁ Ροδόλφος καὶ τὸ κρύπτει εἰς τὸ στῆθος του, ἐξακολουθοῦντες τὴν ἐρευναν ἀνταμώνονται καὶ ἐγείρονται, τότε διηγεῖται ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον τὴν ἱστορίαν των. Ὁ Ροδόλφος τότε τῇ προσφέρει τὸν βραχίονά του λέγων αὐτῇ ἔάν θέλῃ νὰ τὸν ἀκολοιθῆσῃ μέχοι τῆς πανηγύρεως ὅπου οἱ φίλοι τὸν περιμένουσι ἵνα συνδιασκεδάσωσι, ἡ Μιμῆ ὑπακούει, τὸν ἀκολουθεῖ καὶ ἀναχωροῦσι.

ΠΡΑΞΙΣ Β'.

Ὁ Ροδόλφος μετὰ τὴν Μιμῆ καὶ μετὰ τῶν φίλων του καθήμενοι εἰς τι ζυθοτρωλεῖον τρώγοντες καὶ πίνοντες ἐν πλήρει εὐθυμίᾳ. Διάφορα ἀνοπῶλαι, τσιγαροπῶλαι, ἐφημεριδοπῶλαι περιφέρονται πωλοῦντες διάφορα εἶδη εἰς τὸν περιστῶτα λαόν, αἴφνης παρουσιαζεται ὁ Παρπηνιδὸν φέρων ἐν δίτροχον ἀμαξάκι στολισμένον μετὰ διάφορα παιγνίδια καὶ δῶρα τοῦ νέου ἔτους, ἀκούοντες οἱ παῖδες τὴν φωνὴν του ὀρμῶσιν εἰς αὐτὸν ὅπου αἱ μητέρες των ἐμποδίζουσι, εἰσέρχεται ἡ Μουζέτα μετὰ μέγαν ἀριστοκρατικὸν μανδύαν καὶ μετὰ πτερωτὸν πῖλον παρακολουθημένη ὑπὸ τοῦ γέροντος Ἰακώβου Μπευτσίνη, ὅστις τὴν ἀγαπᾷ ἐμ-

μανῶς καὶ καθίσταται ἐνώπιόν της τυφλὸν ὄργανον, ἀλλ' αὕτη προετοιεῖται ἔρωτα χάριν τῆς περιουσίας του ἦν σπαταλᾷ διασκεδάζων, ἐνῶ ἀγαπᾷ τὸν Ζωγράφον Μάρκελλον μέχρι μανίας, βλέπουσα αὐτὸν καθήμενον εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον νὰ διασκεδάζῃ καὶ ἔχων πλησίον του καὶ τὴν Μιμῆ, τῆς γεννᾶται ἀντιζηλία καὶ ζητεῖ πρόσασιν νὰ διώξῃ τὸν γέροντα τοκογλύφον διὰ νὰ πλησιάσῃ τὸν Μάρκελλον, προετοιεῖται δὲ ὅτι τὴν στενοχωρεῖ τὸ Ὑπόδημά της καὶ δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον, ὁ γέρον τυφλὸς ἐκ τοῦ ἔρωτός της πιστεύει τὰ λεγόμενά της, καὶ στέλλει τὸ ὑπόδημά της νὰ τὸ ἀλλάξῃ, αὕτη δὲ ὠφελουμένη τῆς περιστάσεως πλησιάζει τὸν Μάρκελλον καὶ ἀμφότεροι γελοῦσι διὰ τὴν μωρίαν τοῦ γέροντος συγχρόνως δὲ ἀκούεται μακρόθεν ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς ἣτις παιανίζει τὴν ὑποχώρησιν, πάντες ἐγείρονται καὶ προπορεύονται τῆς μουσικῆς, ἡ μουσικὴ διέρχεται τῆς πλατείας πάντες παρακολουθοῦσι, ὁ Μάρκελλος ἀρπάζει εἰς τὰς ἀγκάλας του τὴν Μουζέταν καὶ ἀναχωρεῖ μετὰ τῶν συντρόφων του ζητοκραυγάζοντες Ζήτω ἡ Μουζέτα ἐπιστρέφων ὁ γέρον τικογλύφος μετὰ τὰ ὑποδήματα εἰς τὰς χεῖρας καὶ μὴ εὐρίσκων τὴν Μουζέταν μένει κεραυνόπληκτος.

ΠΡΑΞΙΣ Γ'.

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὴν πλατείαν τοῦ Τελωνείου περιτοχισμένη με κυγκλιῖδας, με διάφορα ὑψηλὰ δένδρα κατάλευκα ἐκ τῆς χιόνος, Τελωνοφύλακες περιφερόμενοι ἐξητάζουσι τοὺς διαβάτας μήπως φέρουσι μαζί των λαθραία τρέμοντες ἐκ τῆς χιόνος καὶ τοῦ ψύχους. Ὁ Μάρκελλος εἰσέρχεται μετὰ τῆς Μιμῆς λέγων ὅτι ὁ Ροδόλφος ἐβαρύνθη εἰς τὴν νὰ ζῇ μαζί της καὶ σκέπτεται νὰ ἀπεμακρυνθῇ, αὕτη ἀρνεῖται νὰ τὸ πιστεύσῃ ἀφοῦ ἐγνώριζε τὴν πρὸς αὐτὴν ἀγάπην του, τότε ὁ Μάρκελλος τῆς λέγει κρῦφθητι ἐπισθεν τοῦ δένδρου καὶ θελεῖς βεβαιωθεῖ, ἐρ-

χόμενος ὁ Ροδόλφος πλησιάζει τὸν Μάρκελλον χωρὶς νὰ ἴδῃ τὴν Μιμῆ καὶ τοῦ λέγει ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ζῶν μετὰ τῆς Μιμῆς ἐνεκεν τῆς χρονίου ἀσθενείας της καὶ δὲν ἔχει τὰς δυνάμεις νὰ τὴν διατηρήσῃ· ἡ Μιμῆ εὐρίσκομένη ὀπισθεν τοῦ δένδρου καὶ ἀκούσασα τοὺς λυπηροὺς λογους τοῦ Ροδόλφου παρουσιάζεται ἐνώπιόν του τρέμουσα, οὗτός δὲ ἐξεπλάγη ἐνῶ αὕτη λυποθυμεῖ καὶ ρίπτεται εἰς τὰς ἀγκάλας του, ὁ Ροδόλφος τὴν συνεφέρει καὶ ἀποποιεῖται ὅτι τὴν ἀρνεῖται: αὕτη ἐπιμένει νὰ τὸν ἀφήσῃ συγχρόνως ἀκούονται γέλωτες εἰς τὸ πλησίον Ζυθοπωλεῖον, ὁ Μάρκελλος ἀναγνωρίζει τὴν φωνὴν τῆς Μουζέτας εἰσέρχεται με θυμὸν καὶ τὴν λαμβάνει ἐκ τῆς χειρὸς καὶ ἐξέρχονται τοῦ Ζυθοπωλείου ὀργισμένος ἐναντίον της, αὕτη ἐμπαίζουσα αὐτὸν τοῦ λέγει ὅτι ὑπῆρξεν ἐλευθέρα τῆς θελήσεώς της καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ εἶναι ἡ αὕτη πάντοτε ὁ Μάρκελλος ὀργίζεται διὰ τὸν ἀπότομον τρόπον της ὀρμᾷ νὰ τὴν κτυπήσῃ ἀλλ' αὕτη ἀπειλοῦσα αὐτὸν φεύγει ὀρμαίως ὁ δὲ τὴν ἀκολουθεῖ ὁ Ροδόλφος μετὰ τῆς Μιμῆς ἀναχωροῦν καὶ αὐτοὶ ἐνηγκαλησμένοι καὶ ἄδοντες.

ΠΡΑΞΙΣ Δ'.

Δωμάτιον τοῦ Ροδόλφου

Ὁ Ροδόλφος μετὰ τῶν φίλων του καθημένος περιμένων τὸ πρόγευμά των, εἰσέρχεται ὁ Ἰσίδωρος φέρων λιτὸν πρόγευμα καὶ φιάλας οἴνου γεμάτας, μετὰ τὸ πρόγευμα ἅπαντες ἐν εὐθυμίᾳ ἄδοντες καὶ χορεύοντες, ἔρχονται εἰς ρῆξιν, ὁ Κολίνος μετὰ τοῦ Σιδόρου φιλονικοῦντες ὁ μὲν ὅτι ἡ μουσικὴ εἶνε καλλιτέρα, ὁ δὲ ἄλλος ἡ φιλοσοφία· ὁ Ροδόλφος μετὰ τοῦ Μαρκέλλου τοὺς ἀντικρούουν λέγοντες νὰ ἐξέλθωσι εἰς μονομαχίαν, ὁ μὲν λαμβάνει τὴν λαβίδα πῆς ἐστίας, ὁ δὲ τὸ πτύον, τῶν ἀνθρώπων καὶ μονομαχοῦν· ὁ Ροδόλφος μετὰ τοῦ Μαρκέλλου χορεύον

τες ἐν τῷ μέσῳ τῆς μονομαχίας τοὺς χωρίζουν, συγχρόνως ἀκούεται ἔξωθεν θόρυβος καὶ πάντες ὄρμουσιν εἰς τὴν θύραν, ὅπου εἰσέρχεται ἡ Μουζέτα τεταραγμένη, λέγουσα ὅτι παρακλουθῆται ὑπὸ τῆς Μιμῆς ἣτις ἀσθενεῖ βαρέως· (παρουσιάζεται ἡ Μιμῆ μεγαλοπρεπέστατα ἐνδεδυμένη καὶ μολις δυναμένη νὰ περιπατήτῃ ἐναγκαλίζεται τὸν Ροδόλφον τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐγκαταλείψει καὶ τίπτει εἰς τὴν κλίνην λέγουσα ὅτι ὤρκισθη νὰ τὸν ἐπανίδῃ πρὶν ἀποθάνῃ. Πάντες μένουσι ἀναυδοὶ μὴ γνωρίζοντες τί νὰ πράξωσιν ἕνεκεν τῆς πτωχείας των. Ἡ Μουζέτα μὴ ἔχουσα χρήματα ἀφαιρεῖ τὰ ἐπινώτιά τῆς διδουσα ταῦτα εἰς τὸν Μάρκελλον ὅπως τὰ πωλήσῃ καὶ διὰ τῶν χρημάτων ἐκείνων νὰ ἀγοράσῃσι τὰ φάρμακα διὰ νὰ ἀναλάβῃ· ὁ Κολῆνος ὅστις συνεκινήθη καὶ αὐτὸς ἰδὼν τὴν ἀπελπιστικὴν θέσιν τῆς Μιμῆς καὶ μὴ ἔχων χρήματα βγάζει τὸ ἐπανοφώριόν του καὶ ἐξέρχεται νὰ τὰ πωλήσῃ ὅπως οἰκονομήσῃ τὰ ἀναγκαίουσιν· ὁ Ροδόλφος μένει πλησίον τῆς Μιμῆς κλαίων· ἐπιστρέφων ὁ Μάρκελλος φέρει φάρμακα καὶ ἀναψυκτικά, ὁ δὲ Ροδόλφος ἐγειρόμενος τῆς κλίνης, ἔρχεται εἰς τὸ παράθυρον νὰ θέσῃ τί πρὸς ἑμποδῖον τοῦ νὰ μὴ εἰσέρχεται ἡ ἀκτίς τοῦ ἡλίου ἣτις ἀντανάκλα εἰς τὸ μέτωπον τῆς Μιμῆς· ἡ Μουζέτα μετὰ τοῦ Μαρκέλλου ἔρχονται νὰ τῆς δώσωσιν τὸ φάρμακον τὸ προετοιμασθὲν, ἀλλ' ἦτο ἀργά, ἡ Μιμῆ ἐξέπνευσεν, πάντες μένουσιν ἀκίνητοι μὴ γνωρίζοντες τί νὰ πράξωσιν, ὁ Ροδόλφος στρέφων καὶ βλέπων αὐτοὺς ἀκινήτους τοὺς ἐρωτᾷ τὸ αἷτιον καὶ οὗτοι δὲν ἀποκρίνονται, ὁ Ροδόλφος ἐνοήσας τὴν αἰτίαν κραυγάζει καὶ λιποθυμῶν πίπτει ἐπὶ τῆς Μιμῆς σχηματίζεται εἰκὼν καὶ πίπτει ἡ αὐλαία.

ΤΕΛΟΣ